

[Hans Nielsen.]

jeg sige, at naar man begynder at se paa Indholdet, kan man have sine Tvivl i saa Henseende. I og for sig forundrer det mig ikke saa meget, at dette Forslag kommer fra det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og maaske fra det Parti, han tilhører, thi dette Parti er jo efterhaanden blevet saa at sige den eneste Repræsentant her paa Rigsdagen for den virkelige gammelliberale Kapitalisme. Saavel Venstre som Konservative har fjernet sig fra denne hændende nationaløkonomiske Opfattelse, men det ærede Medlem staar fast paa de mest yderliggaaende Frikonkurrenceprincipper, den mest renlivede Frihandel, og den mest utøjlede Kapitalisme. Det er alt sammen Synspunkter, som det ærede Medlem er blevet den eneste Ordfører for her i dette høje Ting i Dag. Det foreliggende Forslag er ogsaa et uhyggeligt Udtryk for denne nu af Gud og Mennesker forladte Politik, hvorefter Kapital og Enkeltpersoner uhindret skal have Lov til at plyndre alle de svage i Samfundet, thi det er jo det, som kan finde Sted og maa finde Sted efter det Forslag, som det ærede Medlem her har lagt paa Tingets Bord.

Den Bank, som det ærede Medlem vil sætte i Stedet for Nationalbanken, er en ren Pengeseddelbank, der diktatorisk skal styres af tre Direktører, udnævnt af Hans Majestæt Kongen. De skal ikke staa nogen til Regnskab, der er ingen Bestyrelse og intet Repræsentantskab. De tre Direktører er ganske enevældige. Ganske vist er den højtærede Handelsminister allernaadigst berettiget til at se paa, hvad de foretager sig i denne Bank, og den højtærede Finansminister — det kan jo synes at være i Strid med Lovforslagets Principper — har Lov til at forlange nogle gratis Pengesedler af Banken en Gang imellem, men ellers er det et Penediktatur, der skal indføres her i Landet ved det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Hjælp. Og hvad er nu disse tre Kapitalistdiktators Opgaver efter dette Forslag? Ja, de er i Sandhed meget mærkelige og ikke ringe, maa jeg sige. De tre enevældige skal udstede alle de Pengesedler, de finder det nødvendigt at udstede, og ved Hjælp af disse mange Sedler skal de regulere Forholdet mellem Pengesedlernes Købekraft og Varepriserne, saavel som det er deres Opgave „at billigøre Produktionen“. Jeg beder ærede Medlemmer lægge særlig Mærke til det sidste, for det er en Udtalelse, som særlig fremhæves af den ærede Forslagsstiller. Der kan jo skjule sig mange Ting bag ved dette at billigøre

Produktionen. Jeg maa tilstaa, at det er en uhyre simpel og enkel Revolution af det nuværende Samfund, det ærede Medlem foreslaar. Der er ikke mange Paragraffer i det hele taget, og der er ikke mange Bestemmelser. Regering og Rigsdag og Erhvervsorganisationer og Arbejdsgiverforeninger og Fagforeninger sætter man ud af Spillet, og saa skal disse tre Mand bestemme alt paa det økonomiske Omraade. Bliver Kartoflerne for billige eller Radioapparaterne for dyre, trækker de tre Herrer ud eller ind paa Seddel-Harmonikaen, til Priserne har fundet det Leje, som behager de tre høje Diktatorer, og paa samme Maade gaar det, naar Talen er om Arbejds løn, og den kan jo være en betydelig Faktor for adskillige Varer. Selv om Arbejdsgivere og Arbejdere er blevet enige om Lønningerne, saa er det de tre Herrers Opgave at billigøre Produktionen, og det vil eller kan jo i alle Tilfælde betyde, at de skal nedbringe Lønningerne, og til dette Formaal kan de anvende Seddelpressen efter Behag eller eventuelt foretage Køb og Salg af Værdipapirer, eller Staten kan begære rentefrie Pengesedler udleveret, eller Banken kan forlange saadanne tilbagebetalt.

Jeg maa bekende over for det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at der er noget tiltalende ved en saadan Ordning, for saa vidt som Hans Majestæt vilde udnævne et Par Fagforeningsformænd og en Husmand til at lede denne i Verdenshistorien enestaaende Bank, men saadan vilde det vel næppe gaa, det vilde næppe blive saadanne Folk, der kom til at styre den. Derfor maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at jeg med alle Tegn paa Forfærdelse afviser hans Forslag, der vil skabe et Penediktatur, som paa den mest tyranniske Maade kan herske over os alle, og som ganske sikkert vil kunne benyttes i udstrakt Grad til at udplyndre de svagere i Samfundet. Dette Forslag om at lade Kongen udnævne tre Mænd, der egenmægtigt bestemmer Prisen paa Landbrugets Fødevarer, paa Industriens Produktion, paa Støvler, Smør og Høstmaskiner og Arbejds løn og Husleje, kan kun een Mand her i Landet have opfundet, nemlig det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, og der er sikkert heller ikke noget andet Parti, der vil støtte det, end det Parti, det ærede Medlem tilhører. Jeg ved ikke, om Forslagsstilleren et eller andet Sted i det indre Afrika har fundet et Slags Forbillede for en saadan Ordning, men jeg tror ikke, den har nogen Fremtid i Europa, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, at han snarest muligt tager dette For-